

ເອກະລັກຂອງຊົນເຜົ່າ ຂຽມ

2015

ຈັດພິມໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ຮ່ວມກັບ: CLICK

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ: SDC

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland

**Swiss Agency for Development
and Cooperation SDC**

ຄໍາເຫັນ ຂອງທົ່ວໜ້າກົມຊົນເຜົ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ປະເທດລາວ ເປັນປະເທດທີ່ນ້ອຍ, ເນື້ອທີ່ບໍ່ກວ້າງຂວາງແຕ່ກໍ ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະ ທໍາອັນດີງາມໂດຍສະເພາະແມ່ນຫຼາກຫຼາຍສີສັນຂອງບັນດາຊົນ ເຜົ່າ. ຊຶ່ງເປັນສິ່ງເອກອ້າງທະນົງໃຈ ຂອງປວງຊົນລາວ ແລະ ເປັນທີ່ ດຶງດູດເອົານັກທ່ອງທ່ຽວໃນທົ່ວໂລກຫຼາຍລ້ານຄົນເຂົ້າມາຮຽນຮູ້ ວັດທະນະທໍາດັ່ງກ່າວ ໃນແຕ່ລະປີ. ດັ່ງທີ່, ທ່ານ ປະທານ ໄກສອນ ພົມວິຫານ, ຜູ້ນໍາທີ່ເຄົາລົບຮັກຂອງປວງຊົນລາວທັງຊາດໄດ້ໃຫ້ຄໍາ ເຫັນວ່າ: “ປະເທດລາວເຮົາມີວົງຄະນາຍາດລວມອັນປະກອບດ້ວຍ ຫຼາຍຊົນເຜົ່າ”. ໃນຫຼາຍຊົນເຜົ່າກໍມີຫຼາຍດ້ານທີ່ດີປຽບເໝືອນດັ່ງ ດອກໄມ້ນາໆພັນທີ່ພວມເບິ່ງບານໃນສວນອຸທະຍານອັນພາໃຫ້ມີ ຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີສັນ ແລະ ສົ່ງກິ່ນຫອມຫວນ.

ສະນັ້ນ, ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມວັດທະນະທໍາອັນດີງາມຂອງ ບັນດາຊົນເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ ກົມຊົນເຜົ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງ ຊາດຮ່ວມກັບ ວິສະຫະກິດ CLICK I4 Dev ໂດຍ: ສະໜັບສະໜູນ ຈາກສະຖານທູດ ສະວິດສະແລັ່ນ (SDC), ຈຶ່ງໄດ້ຮຽບຮຽງ ແລະ ຈັດພິມປຶ້ມກ່ຽວກັບຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ ຄືນໃໝ່ໂດຍແຍກຈາກປຶ້ມບັນດາ ຊົນເຜົ່າຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນເມື່ອກ່ອນ. ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ເຂົ້າ ໃຈຮີດຄອງປະເພນີອັນເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ ໃນ ສປປ ລາວ. ປຶ້ມນ້ອຍຫົວນີ້ແມ່ນບັນລະຍາຍກ່ຽວກັບເອກະລັກສະ ເພາະຂອງຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ຊື່ເອີ້ນ, ການຂະຫຍາຍ ຕົວຂອງພົນລະເມືອງ, ການນຸ່ງຫົ່ມ, ການກິນຢູ່, ການຕັ້ງພູມລໍາ ເນົາ, ບາງຮີດ ແລະ ປະເພນີ.

ແຕ່ເນື່ອງຈາກ, ການຮຽບຮຽງເນື້ອໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນທີ່ມີແລ້ວ, ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຂໍ້ຈຳກັດ, ຄວາມຊັດເຈນ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນດ້ານຂໍ້ມູນພໍສົມຄວນ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າປື້ມດັ່ງກ່າວຈະເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມໃນການເຂົ້າໃຈໄດ້ເອກະລັກອັນສະເພາະຂອງຊົນເຜົ່າ ມົ້ງ ໃນ ສປປ ລາວ ບໍ່ຫຼາຍກໍໜ້ອຍ ແລະ ຈະເປັນພື້ນຖານຕື່ມກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າຊົນເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ນຳເອົາຂໍ້ມູນໃໝ່ມາປັບປຸງໃຫ້ມີເນື້ອໃນອຸດົມສົມບູນເພີ່ມຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ

ທ່ານສາມາດດາວໂຫຼດເອົາເນື້ອໃນປື້ມ ດັ່ງກ່າວໄດ້ທີ່ເວັບໄຊ :

www.doe-lfnc.org ຫຼື ຕິດຕໍ່ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມມາຍັງ ກົມຊົນເຜົ່າ

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ທີ່ເບີໂທ: 021 218965, Email : ethnic123lfnc@gmail.com

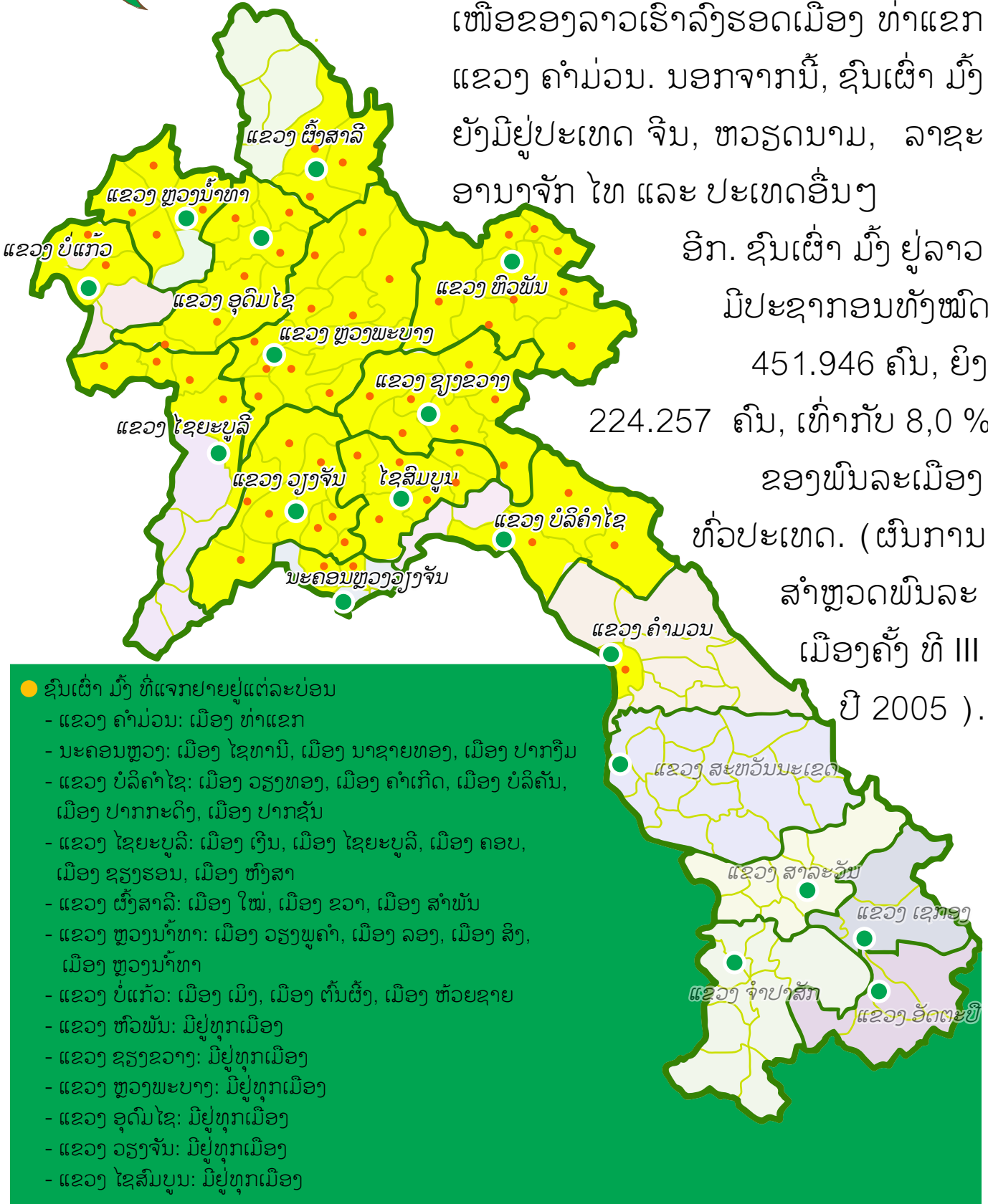
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....2015

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ
ຫົວໜ້າກົມຊົນເຜົ່າ

ແຜນທີ່ການແຈກຢາຍພົນລະເມືອງ

ປັດຈຸບັນຊົນເຜົ່າ ມັງ ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ພູມລຳເນົາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນບັນດາແຂວງຂອງພາກເໜືອຂອງລາວເຮົາລົງຮອດເມືອງ ທ່າແຂກແຂວງ ຄຳມ່ວນ. ນອກຈາກນີ້, ຊົນເຜົ່າ ມັງ ຍັງມີຢູ່ປະເທດ ຈີນ, ຫວຽດນາມ, ລາຊະອານາຈັກ ໄທ ແລະ ປະເທດອື່ນໆ

ອີກ. ຊົນເຜົ່າ ມັງ ຢູ່ລາວ ມີປະຊາກອນທັງໝົດ 451.946 ຄົນ, ຍິ່ງ 224.257 ຄົນ, ເທົ່າກັບ 8,0 % ຂອງພົນລະເມືອງທົ່ວປະເທດ. (ຜົນການສຳຫຼວດພົນລະເມືອງຄັ້ງ ທີ III ປີ 2005).

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ ແລະ ຊື່ເອີ້ນ

ພາບໂດຍ: ອົງການ SDC

ມັງແມ່ນຊົນເຜົ່າໜຶ່ງທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ດິນແດນປະເທດລາວ ເຮົານັບແຕ່ກາງສະຕະວັດທີ XIX ເປັນຕົ້ນມາ. ຊົນເຜົ່ານີ້ໄດ້ອົບພະຍົບ ເຄື່ອນຍ້າຍມາຈາກຕິເບດ, ຊີບິລີ, ມົງໂກນ ເຂົ້າສູ່ປະເທດ ຈີນ ແລະ ຕັ້ງ ຫຼັກແຫຼ່ງຢູ່ລຸ່ມແມ່ນ້ຳເຫຼືອງ (ຮວງຮາ). ຍ້ອນສົງຄາມຈິງໄດ້ອົບພະຍົບ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍຖອຍລົງມາທາງພາກໃຕ້ຂອງປະເທດ ຈີນ ແລ້ວເຂົ້າສູ່ ປະເທດ ຫວຽດນາມ, ລາວ ແລະ ລາຊະອານາຈັກໄທ.

ຊົນເຜົ່າ ມັງ ເອີ້ນຕົນເອງວ່າ: “ມັງ”, ສຳລັບຊົນເຜົ່າ ມັງ ຢູ່ ລາວການທີ່ເອີ້ນຊື່ມັງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າມັກ ແລະ ເພິ່ງພໍໃຈ, ທັງແມ່ນຊື່ດັ້ງ ເດີມ ແລະ ເປັນຊື່ທີ່ນຳໃຊ້ທາງລັດຖະການໃນປັດຈຸບັນ. ຄຳວ່າ: “ມັງ” ຕາມຄວາມໝາຍຂອງພາສາເຂົາເຈົ້າແປວ່າ: “ຄົນ”. ຊົນເຜົ່າ ມັງ ຢູ່ລາວ ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍແຊງເຊັ່ນ: ມັງຂາວ (ມັງເດີ້), ມັງລາຍ (ມັງເລງ, ມັງ ຊິ, ມັງຍ້ວ) ແລະ ມັງດຳ, ມັງດູ້).

ອາຊີບຂອງຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ

ການດຳລົງຊີວິດທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນປະກອບອາຊີບທາງດ້ານການກະເສດເປັນຕົ້ນ: ເຮັດໄຮ່ປູກເຂົ້າຈ້າວ ແລະ ສາລີ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງປູກພືດຜັກ, ມັນຊະນິດຕ່າງໆ ຮັບໃຊ້ຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ນິຍົມການລ້ຽງສັດຫຼາຍປະເພດ ເຊັ່ນ: ງົວ, ຄວາຍ, ມ້າ, ແບ້, ໝູ, ໝາ, ເປັດ ແລະ ໄກ່. ສຳລັບຜູ້ຊາຍມີຄວາມຊຳນານໃນການຕີເຫຼັກ ແລະ ແມ່ຍິງມີຄວາມຄ່ອງແຄ້ວ ແລະ ຊຳນານໃນການຫຍິບປັກຖັກແສ່ວແບບລວດລາຍຕ່າງໆ ສະເພາະທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກນິຍົມກັນ. ພ້ອມກັນນັ້ນຍັງມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໃນການເລືອກແນວພັນສັດ, ແນວພັນພືດເພື່ອຕອບສະໜອງຜົນຜະລິດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ປັດຈຸບັນຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ ຈຳນວນໜຶ່ງຫັນມາສູ່ອາຊີບການເຮັດນາປູກເຂົ້າຈ້າວ ແລະ ຄ້າຂາຍຢູ່ຕາມເຂດທົ່ງພຽງ.

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ພາບໂດຍ: រົມຊົນເຜົ່າ

ທີ່ຕັ້ງບ້ານ ແລະ ເຮືອນ

ຕາມປະເພນີແລ້ວຊົນເຜົ່າ ມົ້ງ ມັກຢູ່ເຮືອນຕິດພື້ນດິນ, ການທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງສັງເກດວ່າມີການຄະລຳອັນໃດບໍ່? ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຕາແຫຼວ ຫຼື ຟົດໄມ້ດິບທີ່ຕິດແປະກັບປະຕູທາງເຂົ້າໃນເຮືອນຂອງຊົນເຜົ່າມົ້ງ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ນັ່ງອີງເສົາກາງເຮືອນ ແລະ ແຕະຕ້ອງຮ້ານຜີພ້ອມກັບການນອນຂວາງເບື້ອງເທິງຫ້ອງໄວ້ຮ້ານຜີ.

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ

ເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນແລ້ວວ່າໃນສັງຄົມປັດຈຸບັນການທີ່ຮັກສາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ເອ້ຍ້ອງໄດ້ດີກວ່າເພິ່ນນັ້ນກໍແມ່ນຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ ນັ້ນເອງ, ຊຶ່ງມັນສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງໃນທົ່ວໆ ໄປບໍ່ວ່າຈະເປັນບຸນປະເພນີ ຫຼື ວັນທຳມະດາພວກເຮົາກໍຈະພົບເຫັນ. ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງເຜົ່າຕົນເອງເຊັ່ນ: ສຳລັບແມ່ຍິງຈະເປັນເສື້ອ ແລະ ນຸ່ງກະໂປ່ງທີ່ມີລວດລາຍໃນການປັກແສ່ວ ແລະ ເຄື່ອງປະດັບເອ້ຍ້ອງຫຼາຍສີສັນເຊັ່ນ: ແມ່ນມີປອກແຂນ, ສາຍຄໍ, ຕ້າງຫູ ແລະ ໝວກ. ສຳລັບຜູ້ຊາຍກໍຈະນຸ່ງເສື້ອ, ໂສ້ງສີດຳທີ່ມີການປັກແສ່ວລວດລາຍຕ່າງໆ.

ພາບໂດຍ: ອົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ພາບໂດຍ: ອົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ອົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ກິມຊິນເຜົາ

ພາບໂດຍ: ຮົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ຮິງການ SDC

ພາບໂດຍ: ອົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ອົງການ SDC

ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ

ໃນສະໄໝກ່ອນ ແລະ ປັດຈຸບັນຊົນເຜົ່າ ມົ້ງ ມັກກິນເຂົ້າຈ້າວ ແລະ ກິນອາຫານປະເພດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ແກງຈິດຊື່ນໝູ່ໃສ່ຜັກກາດຕີນ ຫີ ແລະ ຊື່ນໝູ່ສາມຊັ້ນຢ້າງໄຟເພື່ອໄວ້ກິນດົນ. ດື່ມນ້ຳຊາ, ນ້ຳດິບ ແລະ ມັກສູບຝິ່ນ.

ຖ່າຍພາບໂດຍ: ນ ຫົງຄຳ ຈັນປະເສີດ

ພາບໂດຍ: ອົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ກິມຊິນເສົາ

ພາບໂດຍ: ATML

ຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ງານບຸນ

ນັບແຕ່ໃດມາໃນຊີວິດຕົວຈິງຂອງສັງຄົມຊົນເຜົ່າ ມັ່ງ ຍັງສາມາດຮັກສາເອກະລັກໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອຖືແຕ່ບັນພະບູລຸດໄວ້ໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນລູກ, ຫຼານຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ເຊັ່ນ: ນັບຖືຜີພໍ່, ຜີແມ່, ຜີເຮືອນ, ຜີເຈົ້າຖິ່ນ, ເຈົ້າຖານ, ຜີພ້າ, ຜີແຖນ ແລະ ອື່ນໆ. ຜີເຮືອນຈະລວມຫຼາຍສັນຍາລັກ ແລະ ເປັນສິ່ງຄະລຳຂອງແຂກຄົນອື່ນເຊັ່ນ: ຮ້ານນ້ອຍແຂວນຢູ່ຝາເຮືອນ, ແຜ່ນເຈ້ຍນ້ອຍຕິດຝາເບື້ອງເທິງຫ້ອງກາງເຮືອນ, ເສົາກາງເຮືອນ, ບໍ່ລ່ວງຫ້ອງນອນທີ່ແອ້ມໄວ້, ບ່ນອນຂວາງຕາມລວງຍາວຂອງເຮືອນ, ມີພົດໄມ້ດິບ ຫຼື ຕາແຫຼວຕິດຢູ່ປາກປະຕູ, ແມ່ນເຂົ້າເຮືອນບໍ່ໄດ້ ຫຼື ຕາມຮີດຂອງຊົນເຜົ່າ ມັ່ງ ຜູ້ໃດເປັນແຂກມາແຕ່ໄກ, ກ່ອນຈະຢ່າງເຂົ້າເຮືອນແມ່ນຕ້ອງຖາມ ຫຼື ຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງເຮືອນເສຍກ່ອນແລ້ວຈິ່ງເຂົ້າໄດ້.

ມີທັງກິນ, ມີການອວຍພອນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ທັງມ່ວນຊື່ນ, ທັງເປັນ
ການສະຫຼຸບຜົນຜະລິດຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວໃນໜຶ່ງປີຜ່ານມາ. ບຸນກິນ
ຈຽງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນການຫຼິ້ນມ່ວນຊື່ນຂອງບ່າວ - ສາວ, ການສະແດງ
ເຖິງຄວາມຮັ່ງມີໃນແຕ່ລະຄອບຄົວ, ຊຸດເຄື່ອງນຸ່ງເປັນການສະແດງເຖິງ
ສີໄມ້ລາຍມືຂອງແມ່ຍິງ, ທັງເປັນການຊອກຫາຄູ່ຄອງຂອງຄູ່ບ່າວ-ສາວ
ເພື່ອຈະສ້າງຄອບຄົວນຳກັນ ຫຼື ພໍ່ແມ່ຊອກຫາລູກໄພ້-ລູກເຂີຍ. ດ້ວຍ
ການໂຍນໝາກຄອນຮ່ວມກັນ, ມີບາງທ້ອງຖິ່ນຈະຫຼິ້ນຍາວເປັນເວລາ
15 ວັນ ຫຼື 30 ວັນ ແລະ ຍັງມີການແຂ່ງຂັນມ້າ, ຫຼິ້ນເປົ່າແຄນ, ງົວຊົນ
ງົວ, ຕີໝາກຂ່າງ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາບໂດຍ: ກິມຊົນເຜົ່າ

ພາບໂດຍ: ກິມຊິນເຜົ່າ

ສໍາລັບງານບຸນປະຈຳຊົນເຜົ່າ ມັງ ໄດ້ແກ່ບຸນກິນຈຽງຊຶ່ງຈັດຂຶ້ນໃນມື້ແຮມ 15 ຄໍ່າເດືອນ 12 ລາວ ຫຼັງຈາກການເກັບກ່ຽວເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ, ຊຶ່ງມັງເອີ້ນກັນວ່າ: “ນໍ່ເປັເຈົາ”, ແລະ ມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້: ມີການແກ້ເຄາະໃນມື້ແຮມ 15 ຄໍ່າ ເດືອນ 12 ລາວ, ເອີ້ນວ່າ: “ເກົາເຕີໄກ້”. ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເຮັດພິທີກິນຈຽງໄກ່ ແລະ ສູ່ຂວັນປີໃໝ່ໃນຕອນຄໍ່າ, ພ້ອມກັນເຮັດກິນ, ເຮັດທານ ແລະ ກະກຽມສະຫຼອງບຸນກິນຈຽງໃນມື້ຂຶ້ນ 1 ຄໍ່າ ເດືອນຈຽງ. ໂດຍມີການຂ້າໝູ, ງົວ ຫຼື ຄວາຍ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວ ແລະ ມີພາເຂົ້າໃຫ້ຊາວບ້ານມາກິນທັງມີການມັດແຂນອວຍພອນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນໃຫ້ທຸກຄົນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ. ເມື່ອກ່ອນພາເຂົ້ານັ້ນຈະມີອາຫານ 30 ເຍື່ອງ, ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ່ຄົນທັງຫຼາຍຈຶ່ງມັກເອີ້ນກັນວ່າ: ກິນສາມສິບ ຄວາມຈິງແລ້ວບຸນກິນຈຽງໃນປັດຈຸບັນ

ພາບໂດຍ: ກິມຊິນເຜົາ

ເຄື່ອງດົນຕີ ແລະ ສິລະປະຜືນເມືອງ

ເຄື່ອງດົນຕີຜືນເມືອງປະຈຳຊົນເຜົ່າ ມັ່ງ: ແຄນ, ຄ້ອງ, ກອງ, ແຊ່ງ ທີ່ນຳເອົາມາເປັນເຄື່ອງດົນຕີໃນເວລາມີງານບຸນ, ງານດອງ, ງານເຮັດຮີດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າກໍຈະນຳມາເສບ ແລະ ຂັບລຳ ຫຼື ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນວ່າ: ຂັບມັ່ງ ແລະ ມີບົດເພງຮ້ອງ, ເຄື່ອງດົນຕີທີ່ໂດນເດັ່ນກວ່າໝູ່ຂອງຊົນເຜົ່າມັ່ງ ແມ່ນເປົ່າແຄນ.

ພາບໂດຍ: ATML

ພາບໂດຍ: ອົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ສົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ອົງການ ATML

ພາສາປາກເວົ້າ

ຊົນເຜົ່າ ມົ້ງ ມີພາສາປາກເວົ້າສະເພາະຂອງຕົນເອງ ພ້ອມກັນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຍັງມີຕົວໜັງສືຂຽນສອງລະບົບດ້ວຍກັນຄື: ລະບົບທີ່ໃຊ້ຕົວອັກສອນລາຕິນ ແລະ ລະບົບຕົວໜັງສືທີ່ປະດິດແຕ່ງຂອງທ່ານເລົາຝົງ, ພາສາຂອງຊົນເຜົ່າ ມົ້ງ ແຕ່ລະແຊງຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເລັກນ້ອຍຕາມແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ. ແຕ່ສາມາດເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

ການສົມທຽບ

ພາສາ ລາວ ກັບ ພາສາ ມົ້ງ

ລຳດັບ	ພາສາ ລາວ	ພາສາມົ້ງ
01	ສະບາຍດີ	ຍໍ້ຍໍ້ງ
02	ໂຊກດີ	ມົ່ວມົງ
03	ຂອບໃຈ	ອົວໂຈ
04	ຂໍໂທດ	ທໍຈີ
05	ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?	ກໍ່ຮູລີຈາ?
06	ເຮັດຫຍັງຢູ່?	ອົວດາຈີ?
07	ກິນເຂົ້າແລ້ວບໍ່?	ນໍ່ມໍເລີລໍຈີເຕົາ?
08	ລາກ່ອນ	ມູເລີ
09	ພົບກັນໃໝ່	ຊີຈີດົວ
10	ບໍ່ເປັນຫຍັງ	ຈີອົວຈາ

ຂໍ້ມູນໂດຍ: ທ່ານ ເຍ່ຍເກີຢ່າ ໜໍ່ຈໍ່ຈົງຕົວ

ເອກະລັກຂອງຊົນເຜົ່າ ຂຸ ມົງ

2015

ຈັດພິມໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ຮ່ວມກັບ: CLICK

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ: SDC

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland

**Swiss Agency for Development
and Cooperation SDC**

ຄໍາເຫັນ ຂອງທົ່ວໜ້າກົມຊົນເຜົ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ປະເທດລາວ ເປັນປະເທດທີ່ນ້ອຍ, ເນື້ອທີ່ບໍ່ກວ້າງຂວາງແຕ່ກໍ ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະ ທໍາອັນດີງາມໂດຍສະເພາະແມ່ນຫຼາກຫຼາຍສີສັນຂອງບັນດາຊົນ ເຜົ່າ. ຊຶ່ງເປັນສິ່ງເອກອ້າງທະນົງໃຈ ຂອງປວງຊົນລາວ ແລະ ເປັນທີ່ ດຶງດູດເອົານັກທ່ອງທ່ຽວໃນທົ່ວໂລກຫຼາຍລ້ານຄົນເຂົ້າມາຮຽນຮູ້ ວັດທະນະທໍາດັ່ງກ່າວ ໃນແຕ່ລະປີ. ດັ່ງທີ່, ທ່ານ ປະທານ ໄກສອນ ພົມວິຫານ, ຜູ້ນໍາທີ່ເຄົາລົບຮັກຂອງປວງຊົນລາວທັງຊາດໄດ້ໃຫ້ຄໍາ ເຫັນວ່າ: “ປະເທດລາວເຮົາມີວົງຄະນາຍາດລວມອັນປະກອບດ້ວຍ ຫຼາຍຊົນເຜົ່າ”. ໃນຫຼາຍຊົນເຜົ່າກໍມີຫຼາຍດ້ານທີ່ດີປຽບເໝືອນດັ່ງ ດອກໄມ້ນາໆພັນທີ່ພວມເບິ່ງບານໃນສວນອຸທະຍານອັນພາໃຫ້ມີ ຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີສັນ ແລະ ສົ່ງກິ່ນຫອມຫວນ.

ສະນັ້ນ, ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມວັດທະນະທໍາອັນດີງາມຂອງ ບັນດາຊົນເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ ກົມຊົນເຜົ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງ ຊາດຮ່ວມກັບ ວິສະຫະກິດ CLICK I4 Dev ໂດຍ: ສະໜັບສະໜູນ ຈາກສະຖານທູດ ສະວິດສະແລັ່ນ (SDC), ຈຶ່ງໄດ້ຮຽບຮຽງ ແລະ ຈັດພິມປຶ້ມກ່ຽວກັບຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ ຄືນໃໝ່ໂດຍແຍກຈາກປຶ້ມບັນດາ ຊົນເຜົ່າຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນເມື່ອກ່ອນ. ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ເຂົ້າ ໃຈຮີດຄອງປະເພນີອັນເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ ໃນ ສປປ ລາວ. ປຶ້ມນ້ອຍຫົວນີ້ແມ່ນບັນລະຍາຍກ່ຽວກັບເອກະລັກສະ ເພາະຂອງຊົນເຜົ່າ ມັ້ງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ຊື່ເອີ້ນ, ການຂະຫຍາຍ ຕົວຂອງພົນລະເມືອງ, ການນຸ່ງຫົ່ມ, ການກິນຢູ່, ການຕັ້ງພູມລໍາ ເນົາ, ບາງຮີດ ແລະ ປະເພນີ.

ແຕ່ເນື່ອງຈາກ, ການຮຽບຮຽງເນື້ອໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນທີ່ມີແລ້ວ, ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຂໍ້ຈຳກັດ, ຄວາມຊັດເຈນ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນດ້ານຂໍ້ມູນພໍສົມຄວນ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າປື້ມດັ່ງກ່າວຈະເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມໃນການເຂົ້າໃຈໄດ້ເອກະລັກອັນສະເພາະຂອງຊົນເຜົ່າ ມົ້ງ ໃນ ສປປ ລາວ ບໍ່ຫຼາຍກໍໜ້ອຍ ແລະ ຈະເປັນພື້ນຖານຕື່ມກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າຊົນເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ນຳເອົາຂໍ້ມູນໃໝ່ມາປັບປຸງໃຫ້ມີເນື້ອໃນອຸດົມສົມບູນເພີ່ມຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ

ທ່ານສາມາດດາວໂຫຼດເອົາເນື້ອໃນປື້ມ ດັ່ງກ່າວໄດ້ທີ່ເວັບໄຊ :

www.doe-lfnc.org ຫຼື ຕິດຕໍ່ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມມາຍັງ ກົມຊົນເຜົ່າ

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ທີ່ເບີໂທ: 021 218965, Email : ethnic123lfnc@gmail.com

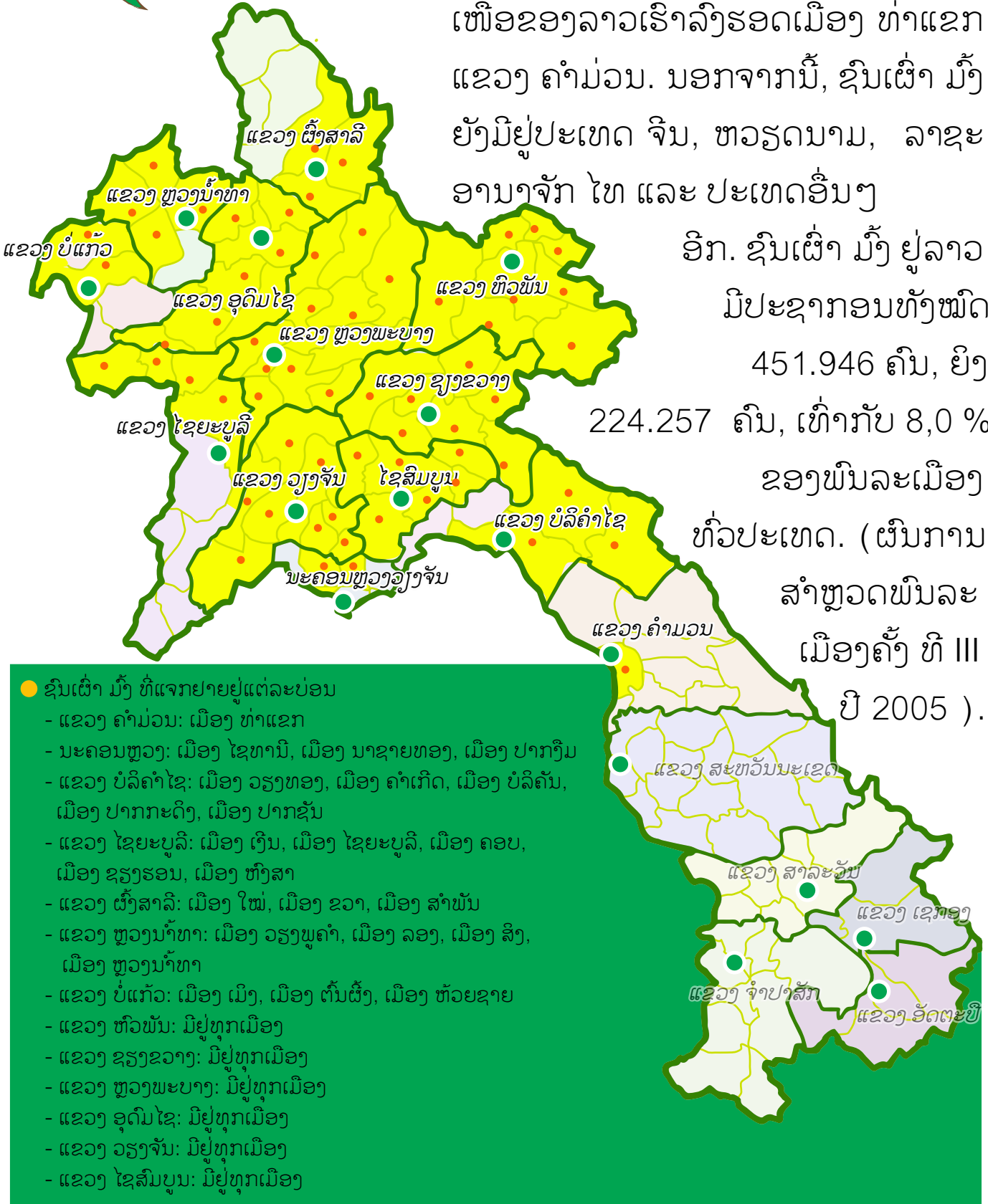
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....2015

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ
ຫົວໜ້າກົມຊົນເຜົ່າ

ແຜນທີ່ການແຈກຢາຍພົນລະເມືອງ

ປັດຈຸບັນຊົນເຜົ່າ ມັງ ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ພູມລຳເນົາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນບັນດາແຂວງຂອງພາກເໜືອຂອງລາວເຮົາລົງຮອດເມືອງ ທ່າແຂກແຂວງ ຄຳມ່ວນ. ນອກຈາກນີ້, ຊົນເຜົ່າ ມັງ ຍັງມີຢູ່ປະເທດ ຈີນ, ຫວຽດນາມ, ລາຊະອານາຈັກ ໄທ ແລະ ປະເທດອື່ນໆ

ອີກ. ຊົນເຜົ່າ ມັງ ຢູ່ລາວ ມີປະຊາກອນທັງໝົດ 451.946 ຄົນ, ຍິ່ງ 224.257 ຄົນ, ເທົ່າກັບ 8,0 % ຂອງພົນລະເມືອງທົ່ວປະເທດ. (ຜົນການສຳຫຼວດພົນລະເມືອງຄັ້ງ ທີ III ປີ 2005).

ພາບໂດຍ: ATML

ຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ງານບຸນ

ນັບແຕ່ໃດມາໃນຊີວິດຕົວຈິງຂອງສັງຄົມຊົນເຜົ່າ ມັງ ຍັງສາມາດຮັກສາເອກະລັກໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອຖືແຕ່ບັນພະບູລຸດໄວ້ໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນລູກ, ຫຼານຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ເຊັ່ນ: ນັບຖືຜີພໍ່, ຜີແມ່, ຜີເຮືອນ, ຜີເຈົ້າຖິ່ນ, ເຈົ້າຖານ, ຜີຟ້າ, ຜີແຖນ ແລະ ອື່ນໆ. ຜີເຮືອນຈະລວມຫຼາຍສັນຍາລັກ ແລະ ເປັນສິ່ງຄະລຳຂອງແຂກຄົນອື່ນເຊັ່ນ: ຮ້ານນ້ອຍແຂວນຢູ່ຝາເຮືອນ, ແຜ່ນເຈ້ຍນ້ອຍຕິດຝາເບື້ອງເທິງຫ້ອງກາງເຮືອນ, ເສົາກາງເຮືອນ, ບໍ່ລ່ວງຫ້ອງນອນທີ່ແອ້ມໄວ້, ບ່ນອນຂວາງຕາມລວງຍາວຂອງເຮືອນ, ມີພົດໄມ້ດິບ ຫຼື ຕາແຫຼວຕິດຢູ່ປາກປະຕູ, ແມ່ນເຂົ້າເຮືອນບໍ່ໄດ້ ຫຼື ຕາມຮີດຂອງຊົນເຜົ່າ ມັງ ຜູ້ໃດເປັນແຂກມາແຕ່ໄກ, ກ່ອນຈະຢ່າງເຂົ້າເຮືອນແມ່ນຕ້ອງຖາມ ຫຼື ຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງເຮືອນເສຍກ່ອນແລ້ວຈິ່ງເຂົ້າໄດ້.

ມີທັງກິນ, ມີການອວຍພອນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ທັງມ່ວນຊື່ນ, ທັງເປັນ
ການສະຫຼຸບຜົນຜະລິດຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວໃນໜຶ່ງປີຜ່ານມາ. ບຸນກິນ
ຈຽງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນການຫຼິ້ນມ່ວນຊື່ນຂອງບ່າວ - ສາວ, ການສະແດງ
ເຖິງຄວາມຮັ່ງມີໃນແຕ່ລະຄອບຄົວ, ຊຸດເຄື່ອງນຸ່ງເປັນການສະແດງເຖິງ
ສີໄມ້ລາຍມືຂອງແມ່ຍິງ, ທັງເປັນການຊອກຫາຄູ່ຄອງຂອງຄູ່ບ່າວ-ສາວ
ເພື່ອຈະສ້າງຄອບຄົວນຳກັນ ຫຼື ພໍ່ແມ່ຊອກຫາລູກໄພ້-ລູກເຂີຍ. ດ້ວຍ
ການໂຍນໝາກຄອນຮ່ວມກັນ, ມີບາງທ້ອງຖິ່ນຈະຫຼິ້ນຍາວເປັນເວລາ
15 ວັນ ຫຼື 30 ວັນ ແລະ ຍັງມີການແຂ່ງຂັນມ້າ, ຫຼິ້ນເປົ່າແຄນ, ງົວຊົນ
ງົວ, ຕີໝາກຂ່າງ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ສໍາລັບງານບຸນປະຈຳຊົນເຜົ່າ ມັງ ໄດ້ແກ່ບຸນກິນຈຽງຊຶ່ງຈັດຂຶ້ນໃນມື້ແຮມ 15 ຄໍ່າເດືອນ 12 ລາວ ຫຼັງຈາກການເກັບກ່ຽວເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ, ຊຶ່ງມັງເອີ້ນກັນວ່າ: “ນໍ່ເປັເຈົ້າ”, ແລະ ມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້: ມີການແກ້ເຄາະໃນມື້ແຮມ 15 ຄໍ່າ ເດືອນ 12 ລາວ, ເອີ້ນວ່າ: “ເກົາເຕີໄກ້”. ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເຮັດພິທີກິນຈຽງໄກ່ ແລະ ສູ່ຂວັນປີໃໝ່ໃນຕອນຄໍ່າ, ພ້ອມກັນເຮັດກິນ, ເຮັດທານ ແລະ ກະກຽມສະຫຼອງບຸນກິນຈຽງໃນມື້ຂຶ້ນ 1 ຄໍ່າ ເດືອນຈຽງ. ໂດຍມີການຂ້າໝູ, ງົວ ຫຼື ຄວາຍ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວ ແລະ ມີພາເຂົ້າໃຫ້ຊາວບ້ານມາກິນທັງມີການມັດແຂນອວຍພອນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນໃຫ້ທຸກຄົນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ. ເມື່ອກ່ອນພາເຂົ້ານັ້ນຈະມີອາຫານ 30 ເຍື່ອງ, ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນທັງຫຼາຍຈຶ່ງມັກເອີ້ນກັນວ່າ: ກິນສາມສິບ ຄວາມຈິງແລ້ວບຸນກິນຈຽງໃນປັດຈຸບັນ

ພາບໂດຍ: ກົມຊົນເຜົ່າ

ເຄື່ອງດົນຕີ ແລະ ສິລະປະຜືນເມືອງ

ເຄື່ອງດົນຕີຜືນເມືອງປະຈຳຊົນເຜົ່າ ມັງ: ແຄນ, ຄ້ອງ, ກອງ, ແຊ່ງ ທີ່ນຳເອົາມາເປັນເຄື່ອງດົນຕີໃນເວລາມີງານບຸນ, ງານດອງ, ງານເຮັດຮີດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າກໍຈະນຳມາເສບ ແລະ ຂັບລຳ ຫຼື ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນວ່າ: ຂັບມັງ ແລະ ມີບົດເພງຮ້ອງ, ເຄື່ອງດົນຕີທີ່ໂດນເດັ່ນກວ່າໝູ່ຂອງຊົນເຜົ່າມັງ ແມ່ນເປົ່າແຄນ.

ພາບໂດຍ: ATML

ພາບໂດຍ: ອົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ສົງການ SDC

ພາບໂດຍ: ອົງການ ATML

ພາສາປາກເວົ້າ

ຊົນເຜົ່າ ມົ້ງ ມີພາສາປາກເວົ້າສະເພາະຂອງຕົນເອງ ພ້ອມກັນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຍັງມີຕົວໜັງສືຂຽນສອງລະບົບດ້ວຍກັນຄື: ລະບົບທີ່ໃຊ້ຕົວອັກສອນລາຕິນ ແລະ ລະບົບຕົວໜັງສືທີ່ປະດິດແຕ່ງຂອງທ່ານເລົາຝົງ, ພາສາຂອງຊົນເຜົ່າ ມົ້ງ ແຕ່ລະແຊງຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເລັກນ້ອຍຕາມແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ. ແຕ່ສາມາດເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

ການສົມທຽບ

ພາສາ ລາວ ກັບ ພາສາ ມົ້ງ

ລຳດັບ	ພາສາ ລາວ	ພາສາມົ້ງ
01	ສະບາຍດີ	ຍໍ້ຍໍ້ງ
02	ໂຊກດີ	ມົ່ວມົງ
03	ຂອບໃຈ	ອົວໂຈ
04	ຂໍໂທດ	ທໍຈີ
05	ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?	ກໍ່ຮູລີຈາ?
06	ເຮັດຫຍັງຢູ່?	ອົວດາຈີ?
07	ກິນເຂົ້າແລ້ວບໍ່?	ນໍ່ມໍເລີລໍຈີເຕົາ?
08	ລາກ່ອນ	ມູເລີ
09	ພົບກັນໃໝ່	ຊີຈີດົວ
10	ບໍ່ເປັນຫຍັງ	ຈີອົວຈາ

ຂໍ້ມູນໂດຍ: ທ່ານ ເຍ່ຍເກີຢ່າ ໜໍ່ຈໍ່ຈົງຕົວ